

Sygn. akt II.Ka.172/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSO – Jacek Przygucki
Protokolant:	st. sekr. sąd. – Teresa Aneszko

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej – Marcina Milewskiego

po rozpoznaniu w dniu 11 lipca 2014r.

sprawy **P. A.**

oskarżonego z art. 178 a § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez Prokuratora Rejonowego w Augustowie

od wyroku Sądu Rejonowego w Augustowie

z dnia 12 marca 2014 r. sygn. akt II.K.684/13

I. Zmienia zaskarżony wyrok w punkcie III w ten sposób, że na podstawie art. 42§2 kk w zw. z art.43§1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat.

II. W pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy.

III. Zwalnia oskarżonego od ponoszenia opłaty za II instancję oraz pozostałych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt II.Ka.172/14

UZASADNIENIE

P. A. został oskarżony o to, że w dniu 04.12.2013r. około godziny 20:00 w miejscowości N.gm. A.prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki (...)o nr rej. (...)znajdując się w stanie nietrzeźwości – 1,49 promila alkoholu we krwi, tj. o czyn z art.178a§1 kk.

Sąd Rejonowy w Augustowie wyrokiem z dnia 12.03.2014r. w sprawie II.K.684/13 oskarżonego P. A. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu i za to na podstawie art.178a§1 kk skazał go na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art.69§1 i 2 kk i art.70§1 pkt.1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres próby wynoszący 2 lata.

Na podstawie art.42§2 kk w zw. z art.43§1 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat z wyłączeniem kat. C i CE.

Na podstawie art.63§2 kk zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 04.12.2013r. do dnia uprawomocnienia się wyroku.

Na podstawie art.49§2 kk orzekł wobec oskarżonego obowiązek uiszczenia świadczenia pieniężnego w kwocie 500 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Na podstawie art.50 kk orzekł podanie wyroku do publicznej wiadomości poprzez wywieszenie jego treści na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Gminy w B. przez okres 14 dni.

Zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 złotych tytułem opłaty i obciążył go pozostałymi kosztami sądowymi w sprawie.

Powyższy wyrok co do kary – w części dotyczącej orzeczenia o zakresie przedmiotowym środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na niekorzyść oskarżonego P. A. **zaskarżył Prokurator Rejonowy w Augustowie.**

Wyrokowi temu zarzucił rażąca niewspółmierność orzeczonego wobec oskarżonego P. A. środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat z wyłączeniem kat. C i CE, podczas gdy wysokie stężenie alkoholu we krwi trzykrotnie przekraczające ustawowy próg stanu nietrzeźwości i ponad siedmiokrotnie granicę stanu po użyciu alkoholu określoną przepisami kodeksu wykroczeń, jako wartość dopuszczalna dla kierowców pojazdów oraz spowodowanie kolizji drogowej, a co za tym idzie wysoki stopień szkodliwości społecznej tego czynu, a także wzgląd na prewencję generalną i społeczne oddziaływanie kary, jednoznacznie przemawiają za wymierzeniem w/w środka karnego bez pozostawienia oskarżonemu uprawnienia do kierowania pojazdami określonymi w kategoriach C i CE, a co za tym idzie czasowym, całkowitym wyeliminowaniu go z ruchu drogowego.

Wniósł o zmianę pkt. III zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec P. A. środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat.

Obrońca oskarżonego wniósł odpowiedź na w/w apelację, w której domaga się oddalenia apelacji jako bezzasadnej i utrzymanie w mocy wyroku Sadu Rejonowego w Augustowie z dnia 12.03.2014r. o sygn. II.K.684/13.

W uzasadnieniu podniósł, iż Prokurator nie wykazał rażącej niewspółmierności między zastosowanym wobec oskarżonego środkiem karnym w postaci orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych z wyłączeniem kat. C i CE, a zakazem prowadzenia wszelkich pojazdów, której się domaga oraz skali tej niewspółmierności. Wywiedziona apelacja stanowi gołosłowną polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu oraz sprawiedliwym wyrokiem.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja Prokuratora Rejonowego w Augustowie jest oczywiście zasadna.

Na wstępie należy podnieść, iż Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych w oparciu o całokształt zebranego materiału dowodowego, który ocenił swobodnie, uwzględniając zasady prawidłowego rozumowania oraz zasady wiedzy i doświadczenia życiowego.

Kwalifikacja prawna czynu przypisanego oskarżonemu jest prawidłowa, a Sąd I instancji logicznie swoje stanowisko w tym przedmiocie uzasadnił i należy je podzielić.

Ustalony przez Sąd Rejonowy stan faktyczny i kwalifikacja prawna czynu popełnionego przez oskarżonego, nie została przez skarżącego zakwestionowana, a autor apelacji podniósł jedynie zarzut dotyczący środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym z wyłączeniem kat. C i CE. Skarżący podniósł bowiem zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonego środka karnego w stosunku do jego warunków i właściwości osobistych.

Należy wskazać, iż okoliczności te nie mogą pozostawać bez wpływu na wymiar środka karnego. Kodeks karny - art. 53§2 - wyraźnie nakazuje przy wymiarze kary uwzględnić m.in. właściwości i warunki osobiste sprawcy, a więc przede wszystkim jego wiek, stosunki rodzinne i majątkowe, wykształcenie, zawód i źródła dochodu. Na mocy art.56 kk powyższy przepis prawa znajduje zastosowanie przy orzekaniu innych środków przewidzianych w kodeksie karnym, czyli także środków karnych.

Niewątpliwie P. A., będąc w stanie nietrzeźwości, kierował samochodem osobowym, do którego prowadzenia wymagane jest prawo jazdy kategorii B. Zdaniem Sądu odwoławczego orzeczony wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat z wyłączeniem kat. C i CE niedostatecznie uwzględnia dyrektywy wymiaru środków karnych.

Z treści art.42§2 kk wynika, iż w razie skazania nietrzeźwego sprawcy uczestniczącego w ruchu, w tym w szczególności kierującego samochodem osobowym, Sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju. W jednolitym orzecznictwie Sadu Najwyższego niejednokrotnie podkreślano, że ratio legis zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych polega na tym, by osoby nie przestrzegające zasad bezpieczeństwa, zagrażające bezpieczeństwu ruchu, z ruchu tego wyłączyć. Stanowi to najskuteczniejszy sposób wzmożenia bezpieczeństwa na drogach, zmuszenia naruszających zasady bezpieczeństwa na drogach do ich przestrzegania w przyszłości.

W orzecznictwie przyjmuje się jednak, iż o zakazie i czasie trwania środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych decyduje stopień zagrożenia, jakie może stwarzać powrót sprawcy do ruchu, ten zaś oceniać należy na podstawie okoliczności rozpatrywanego przypadku. Istotne znaczenie mają tu także cechy osobowości konkretnego sprawcy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24.04.1982r., VKRN 106/82, OSNPG 1982/8/108).

Analiza przedstawionych przez oskarżyciela publicznego w apelacji argumentów pozwala na stwierdzenie, iż orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat w wyłączeniem kat. Ci CE jest zbyt łagodne.

Czyn zarzucony oskarżonemu cechuje się wysokim stopniem społecznej szkodliwości, jego wina jest bezsporna. Oskarżony swoim zachowaniem stworzył niebezpieczeństwo nie tylko dla siebie, ale przede wszystkim innym uczestnikom ruchu drogowego, o czym świadczy spowodowanie kolizji drogowej. Należy zgodzić się ze skarżącym, iż zagrożenie jakie stwarza nietrzeźwy kierowca samochodu ciężarowego jest bezsprzecznie wyższe aniżeli te powodowane przez kierowcę samochodu osobowego. Nie sposób także pomijać wysokości stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu, która jak słusznie podniósł Prokurator znacznie przewyższyła ustawowy próg stanu nietrzeźwości. W przedmiotowej sprawie należy również mieć na uwadze cele, jakie stawia przy wymierzaniu kary prewencja generalna. Przy oczywistej negacji w mediach zachowań polegających na prowadzeniu pojazdów w stanie nietrzeźwości, zbyt łagodne traktowanie sprawców tych przestępstw może wywoływać w społecznym odczuciu brak sprawiedliwości.

Zarówno Sąd Rejonowy, jak i Sąd Okręgowy uwzględnił przy wymiarze kary i środka karnego sytuację rodzinną i osobistą oskarżonego. Zebrane dane wskazują, iż jest on z wykształcenia technikiem ekonomistą i może wykonywać inne prace niż kierowca.

Dlatego też Sąd Okręgowy zdecydował się orzec zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat.

W ocenie Sądu odwoławczego dopiero tak orzeczony środek karny spełnia cele wychowawcze i resocjalizacyjne. Jednocześnie nie przekracza on stopnia winy i uwzględnia cele zapobiegawcze i wychowawcze. Przed wszystkim ma na

celu wychowanie oskarżonego, tak by zrozumiał swoje naganne postępowanie i nie wchodził w przyszłości w konflikt z prawem.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w punkcie III w ten sposób, że na podstawie art.42§2 kk w zw. z art. 43§1 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat.

W pozostałym zakresie, Sąd odwoławczy nie dopatrywszy się innych uchybień, w szczególności tych wymienionych w art. 439 § 1 kpk zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Skoro zmiana zaskarżonego wyroku nastąpiła w wyniku uwzględnienia apelacji wskazującej na błąd Sądu I Instancji, Sąd Okręgowy na zasadzie słuszności i w oparciu o art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za instancję odwoławczą.